

Ett elände att måla, så satans mycket färg"

Kulturens hus fyller tio år. Det firar man med tre nya konstutställningar. "Det är så satans mycket färg", säger konstnären Jan "Jatte" Eriksson som ställer ut sina verk.

Tio år har gått sedan Kulturens hus öppnade sina portar i Luleå. För att fira jubileet har man bjudit in ett gäng konstnärer för en sommarutställning.

Jan "Jatte" Eriksson, som är verksam i Luleå, visar upp sin utställning som heter "Inlandet".

– Några målningar är lite äldre, men de flesta har tillkommit under den senaste tiden. De flesta har inte visats i Luleå förr, säger han.

Kan du berätta lite mer om utställningen. Vad betyder "Inlandet"?

– Vad tycker du att det betyder? Nej då. Det handlar inte bara om Norrbottens inland, det kan ha en annan mening också. Men det är ju betraktaren som ska göra verket. Jag kan ju surra om det, men det är rätt meningslöst.

Jan "Jatte" Eriksson målar främst storslagna landskap i varma färger. Trots stora skillnader finns det också många detaljer i målningarna som gör att de påminner om varandra.

– Jag är en sån som har sökt samma bild i hela mitt liv. Det är någon slags bild jag har inom mig. Ibland känns det i hjärtat, att nu är jag på väg.

Har du någonsin hittat den där inre bilden?

– Nej. För mig är det som ett famlande.

"Jatte" Eriksson berättar hur han tänker kring an-

vändandet av färg:

– Ibland om jag gjort många röda så tänker jag: "Fan, nu är jag less på det röda, nu måste jag testa något annat". Då kan jag testa blått, även om jag har svårt för blått. Men det är olika, jag har också haft jäkligt svårt för grönt.

"Jatte" Eriksson visar upp en stor portion humor när han visar upp sina tavlor.

– Överhuvudtaget kan jag säga att det är jäkligt svårt att måla, det är ett elände. Det är så satans mycket färg och ändrar du någon liten ton kan det hända du måste göra om hela jäkla målningen.

Varför målar du då?

– Vad fan ska jag göra annars? Vara studierektor? Nej. Jag kan ju undra varför jag ägnat mitt liv åt det här, men det har liksom inte varit något val. Det låter ju väldigt romantiskt, men jag har varit tvungen.

Brita Weglin, även hon verksam i Luleå, är en annan konstnär som ställer ut sina verk i Konsthallen på Kulturens hus under sommaren. Hennes utställning heter "På besök" och den snuddar vid tunga ämnen som liv och död.

Weglin har en omtumlande tid bakom sig. Hon blev allvarligt sjuk i december 2015, något som starkt präglar hennes utställning.

– Jag har blivit påmind om

ANSIKTEN. Brita Weglin ställer ut sina konstverk i Konsthallen på Kulturens hus under sommaren.

RÖTT. Det är en vanlig färg i Jan "Jatte" Erikssons målningar.

livets korthet och det oundvikliga slutet, säger Weglin.

Hon berättar hur hon i januari förra året satt i en fåtölj och funderade på hur hon skulle orka med utställningen.

– Då tänkte jag: "Nej, jag ska inte ge upp, jag ska börja brodera i stället". Så jag broderade och broderade och broderade, mer och mer växte kraften fram hos mig. Efter ett par månader kände jag att jag klarar av det här.

Brita Welins utställning innehåller flera olika typer av konst. Broderier och litografier är en del, akvarell och oljemålningar en annan.

På frågan om konsten varit en form av terapi för henne under den svåra tiden svarar hon skarpt:

– Man får inte använda ordet terapi.

Får man inte?

– Nej. Det är färg och form och känsla. Men självklart är det ett sätt att förhöja mitt liv, för att ha roligt och för att ta mig upp från svackan efter sjukdomen. Det är ingen hemlighet, men många konstnärer vill ju absolut inte kalla det för terapi. Sen i slutändan handlar det om vad man gör för bilder. Är de bra eller dåliga? Ja, mina är ju bra (skratt). De dåliga visar jag inte...

Den tredje utställningen som visas på Kulturens hus i sommar är "Vad kostar ett träd" av Monika Gora, Gunnilla Bandolin och Nils Bergendahl.

Moa Höjer

VIS